

مناقب الطاھرین

سعید یاسین

محمدبن احمدبن یحیی، اعلام الوری تأليف عائذبن بن نباته [متن كتاب ص ۶۶۵] جواعع العلوم تأليف فخررازی [متن كتاب، ص ۸۷۶] كتاب معجزات تأليف ابی جعفر محمدبن محمدبن علی بن الحسین بن موسی بن بابویه [متن كتاب، ص ۶۹۵] اشارت دارد. مؤلف در اثبات بيان خود اشاره دارد که از بسیاری از کتب مخالفان نیز مطالبی را نقل کرده است:

«و من احادیث بسیار از کتب مخالفان نقل کردم با کتاب تعريف خویش. طلب کن؛ که به دلایل از هر نوعی در توحید، عدل، نبوت، امامت و تبع آن مشحون است» [متن كتاب، ص ۴۰۸]

مصحح، كتاب را بر اساس چهار نسخه موجود در کتابخانه های حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی (۲ نسخه) کتابخانه ملک و کتابخانه مجلس شورای اسلامی تصحیح نموده است مصحح، مقدمه کوتاه درباره زندگی مؤلف به نقل از كتاب دیگری وی یعنی کامل بھایی بر کتاب افزوده و ارجاعات احادیث و آیات آن را مشخص نموده است. نکاتی در تصحیح به چشم می خورد و نقدی جدی را برای این كتاب چه در شیوه تصحیح و چه به لحاظ اهمیت محتوا باید انجام داد، ولی آنچه در یک مرور کلی به نظر رسید شامل موارد ذیل است:

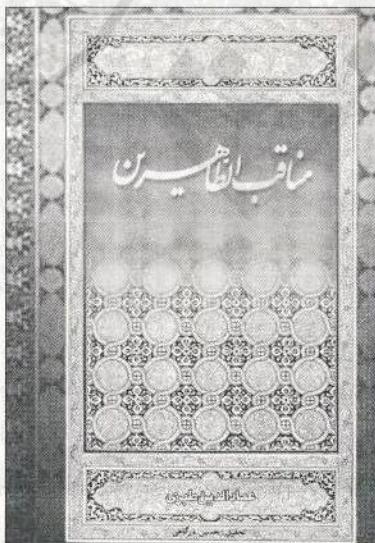
الف) عدم وجود افزونی ها و افتادگی های نسخ در متن تصحیح شده.

ب) عدم تهیه فهرست اعلام و نمایه که بهره گیری از چنین کتابهایی را با مشکل مواجه می کند.

ج) عدم تهیه مقدمه جامع در باب اهمیت

در باب زندگانی معصومین و امامان شیعه اثنی عشری، اخیراً کتابی تحت عنوان مناقب الطاھرین تأليف عmad الدین حسن بن علی بن محمد طبری از فقیهان، محدثان و متکلمان شیعی قرن هفتم هجری و از معاصران خواجه نصیرالدین طوسی و خاندان جوینی به کوشش حسین درگاهی به چاپ رسیده است. مؤلف این كتاب را به نام بهاء الدین محمد جوینی پسر خواجه شمس الدین محمد صاحب دیوان، حکمران اصفهان در تاریخ ۶۷۱ هـ. ق تأليف کرده است.

[متن كتاب، ص ۱۳۳] مؤلف كتاب روضات الجنات به دعوت خواجه بهاء الدین جوینی از عmad طبری جهت عزیمت از قم به اصفهان - برای مناظره با مخالفان شیعه در اصفهان - اشاره می کند. [روضات الجنات، ص ۱۷۰] مؤلف در این كتاب در صدد اثبات امامت و ولایت چهارده معصوم (ع)

مناقب الطاھرین
عماد الدین حسن بن علی بن محمد طبری
تحقیق حسین درگاهی
تهران، رایزن، چاپ اول، ۱۳۷۹، دو مجلد، ۹۲۲

است و بخش عمده کتاب به نقل معجزات ایشان اختصاص یافته است. مؤلف در نگارش این كتاب علاوه بر استفاده از دو کتب خود یعنی کتابهای اربعین و کمال النبوة فی الثبات الملائكة [متن كتاب، ص ۲۴۸] از دیگر کتب نیز استفاده کرده است که به برخی از آنان اشاره دارد. بطور مثال در مباحثی که به نقل معجزات معصومین می پردازد به استفاده از كتاب الثاقب فی المناقب تأليف عmad الدین ابو جعفر محمد بن علی بن حمزه (قرن ۶ هـ. ق) اشارت دارد [متن كتاب، ص ۱۰۳] او همچنین از كتاب فضائل صحابه تأليف احمد بیهقی [متن كتاب، ص ۳۶۵] نوادر الحکمه تأليف

غلامی دیدم که ظاهر شد، ص ۴۲۱	غلامی دیدم که ظاهر شد
کاظم، صفحات ۷۰-۷۱ به بعد	کاظم
میان وی حاجبی ظاهر شد، ص ۹۱۱	میان وی حاجبی ظاهر شد
مانع ظهور، ص ۸۷۲	مانع ظهور

لازم به ذکر است این کتاب را اول بار عباس اقبال به خواهش حاج سیدنصرالله تقی در ۵ بهمن ۱۳۱۷، معرفی نموده است که آقای ایرج افشار آن را از خلال یادداشت‌های مرحوم عباس اقبال یافته و در فرهنگ ایران زمین، جلد سیزدهم، صص ۶۸ تا ۷۱ به چاپ رسانده است.

□

این کتاب نسبت به کتب قدما و هم عصر مؤلف و ویژگی‌های روایی و اسنادی آن.

د) عدم صفحه‌بندی مناسب و ترتیب فصول و برخی از باب‌ها که در تصحیح، شیوه‌ای مناسب برای آن می‌باشد در نظر گرفت.
ه) وجود برخی اغلاط که شاید به نحوه ضبط لغات در متن مربوط باشد که مصحح می‌باشد توجه می‌نمود، که برای نمونه برخی از آنها ذکر می‌شود. همچون:

صحیح	غلط
ینقل عنه	نیقل عنده، ص ۷
اظهار کفر	اطهار کفر، ص ۳۴۴

تازه‌های
نشر

مناجات الهیات حضرت امیر(ع) و مانزل من القرآن فی علی(ع)

به روایت ابو عبیدالله محمد بن عمران مرزبانی، به کوشش علی اوجبی.

تهران، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، چاپ اول، ۱۳۷۸. پنجاه و هفت ص +۸۳

دو کتاب درباره امیر مؤمنان حضرت علی (ع) توسط آقای اوجبی تصحیح و به چاپ رسیده است که عبارتند از:
مناجات الهیات: مناجات‌های مردی از موصومان (ع)- که خود علل غایی آفرینش و واسطه میان خلق و خالق و برترین تجلیات انوار ربوی اند، در زمرة عمیق‌ترین معارف و زیباترین و پر شورترین مناجات‌ها به شمار می‌آیند؛ مناجات‌هایی که حقیقتی برتر از کلام مخلوق و فروتر از سخن خالقند. مناجات الهیات حضرت امیر (ع) یکی از این مناجات‌ها است که کاتب نکته سنج سده‌های ۹ و ۱۰ هـ خواجه عبدالحق سبزواری، با اندکی تسامح، این نام را برگزیده است. این مناجات از سوی

قطب راوندی و فرزندش با تفاوت‌هایی چند روایت شده است. این مناجات بنایه گفته علامه محمد مشکوک از صحیفه سجادیه و معدودی ادعیه که در بسیاری از کتب حدیث به روایات صحیحه نقل شده، معتبرتر است و حتی این مناجات از بیشتر دعاها ای که ابن طاووس و مجلسی و شیخ عباس قمی در کتب ادعیه خود ایراد کرده‌اند، معتبرتر و معتمدتر و خوش مضمون‌تر است.

مانزل من القرآن فی علی(ع): این کتاب در اثبات فضایل و مناقب حضرت امیر و سیمای وی در قرآن است که مؤلف توانای آن ابو عبیدالله محمد بن عمران مرزبانی (۱۳۷۸-۲۹۷ هـ. ق) به نقل از اساتید روایی خویش نگاشته و سلسله سند آن را دقیقاً ذکر نموده است. این رساله، حاوی روایتها و آیاتی از سوره‌های بقره، آل عمران، حج، نمل، سجده، احزاب، مریم، صفات، ص، زمر، مؤمنون، جاثیه، مجادله، صف، تحریم، هل اُتی، مطففین و بینه می‌باشد که در شأن حضرت علی (ع) نازل شده است.

